

Debreceni Ítéltábla
Pf.IV.20.349/2021/6.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Rác Mária ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (CÍME) felperesnek -, a dr. Répássy Csaba ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (CÍME) alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2021. július 8-án meghozott 14.P.20.143/2018/76. számú ítéletével szemben a felperes részéről 78. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, és

- mellőzi az alperes tűrésre kötelezését a CÍM1 alatti ingatlan ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérő tulajdoni hányadának bejegyzése tekintetében, valamint mellőzi az erre vonatkozó ingatlanügyi hatósági megkeresést is,
- az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése során az alperes 1/2 tulajdoni hányadát adja a felperes tulajdonába és a felperes által az alperes részére fizetendő értékkülönbség összegét 1 801 944 (Egymillió-nyolcszázegyezer-kilencszáznegyvennégy) forintra leszállítja,
- az ingatlanügyi hatósági megkeresést úgy módosítja, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányada érintetlenül hagyásával az alperes 1/2 tulajdoni hányadát jegyezze át a felperes nevére.
- a felperes által az államnak fizetendő eljárási illeték összegét 3 240 000 (Hárommillió-kettőszáznegyvenezer) forintra leszállítja, míg az alperes által fizetendő 760 000 (Hétszázhatvanezer) forintra felemeli,
- a felperes részéről az alperesnek fizetendő eljárási költség összegét 1 580 084 Egymillió-ötszáznyolcvanezer-nyolcvannégy) forintra leszállítja,
- egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 430 685 (Négyszázharmincezer-hatszáznyolcvanöt) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes – azóta elhunyt – édesapja, ALPERES ÉDESAPJA 1997. szeptember 1-jétől 2011. július 18-ig élettársak voltak.

[2] A felperes az előző házasságából született kiskorú gyermekeivel költözött be 1997 szeptemberében a CÍM2 alatt található lakásba, amely az ő kizárólagos tulajdonát képezte. Az élettársak ettől az időponttól kezdődően „kétlaki életet” éltek. ALPERES ÉDESAPJA gyakran töltötte az éjszakákat a felperes lakásában, ugyanakkor fenntartotta a saját – CÍM3 alatti családi házban kialakított – otthonát is, ahol az édesanyjával, annak haláláig lakott. A 2000-2002. években ezt az ingatlant felújították és a felperes is gyakran tartózkodott ebben a házban ALPERES ÉDESAPJA-val.

[3] A felperes az élettársi kapcsolat alatt – a fellebbezéssel nem vitatott körben – 10 353 214 forint nettó jövedelemre tett szert, míg a háztartásban, betegápolásban végzett munkájának ellenértéke 8 432 832 forint, mindösszesen a felperes oldalán a közreműködés értéke 18 786 046 forint volt.

[4] ALPERES ÉDESAPJA mint kültag, továbbá BELTAG 1994. április 13-án társasági szerződést kötöttek, amellyel 10 000 forint jegyzett tőkével létrehozták az építőipari tevékenységgel foglalkozó BT.-t (a továbbiakban: bt.). BELTAG kilépésekor, 1994. szeptember 10-én a bt. belfagya ALPERES ÉDESAPJA, kültagja pedig testvére, KÜLTAG1 lett.

[5] 1996. január 4-én KÜLTAG1 kültag helyére KÜLTAG2 és KÜLTAG3 kültagok léptek be, a bt. jegyzett tőkéje ekkor 50 000 forintra emelkedett. Ezen összegből 30 000 forint ALPERES ÉDESAPJA, 10-10 000 forint pedig KÜLTAG2 és KÜLTAG3 vagyoni betétjének névértéke volt.

[6] 1997. december 29-én KÜLTAG3 kilépett a bt.-ből, ALPERES ÉDESAPJA pedig pénzbeli hozzájárulásként további 10 000 forintot bocsátott a cég rendelkezésére, így a vagyoni betétje 30 000 forintról 40 000 forintra emelkedett. KÜLTAG2 10 000 forint névértékű vagyoni betétje ugyanakkor nem változott. Ugyanezen a napon a bt. a jegyzett tőkén felüli vagyonából, 50 000 forintról 3 000 000 forintra emelte a cég jegyzett tőkéjét, így ALPERES ÉDESAPJA vagyoni betétje 2 400 000 forint, KÜLTAG2 vagyoni betétje pedig 600 000 forint lett.

[7] A bt. 1999. szeptember 15-én 3 000 000 forint törzstőkével korlátolt felelősségű társasággá (a továbbiakban: kft.) alakult át, melynek ügyvezetője ALPERES ÉDESAPJA lett. A társaság 2005. június 1-jén 43 000 000 forintra emelte a jegyzett tőkéjét a törzstőkén felüli vagyonából, mely folytán ALPERES ÉDESAPJA üzletrésze 34 400 000 forintra, KÜLTAG2 üzletrésze pedig 8 600 000 forintra emelkedett.

[8] 2006. február 28-án KÜLTAG2 eladta az üzletrészt ALPERES ÉDESAPJA és az alperes részére, így e napon ALPERES ÉDESAPJA üzletrésze 38 700 000 forintra emelkedett, amely a jegyzett tőke 90%-ának felelt meg, alperes lett ugyanakkor a jegyzett tőke 10%-át megtestesítő 4 300 000 forint névértékű üzletrész tulajdonosa.

[9] 2009. április 28-án a kft. a jegyzett tőkéjét a törzstőkén felüli vagyonából 100 000 000 forintra emelte, így ALPERES ÉDESAPJA üzletrésze 90 000 000 forintra, alperes üzletrésze pedig 10 000 000 forintra nőtt. ALPERES ÉDESAPJA nem vonta be a felperest a bt.-vel,

majd a kft.-vel kapcsolatban hozott fenti döntéseibe, azokat a felperes kizárásával, kizárólag ő maga hozta meg és finanszírozta.

[10] ALPERES ÉDESAPJA az élettársi kapcsolat fennállása alatt mindösszesen legalább 194 662 301 forint bevételt szerzett, amelyből:

- a bt.-től, majd a kft.-től kapott nettó munkabére 18 286 159 forint;
- a kft.-nek általa nyújtott tagi kölcsönök visszafizetéséből szerzett bevétele 116 550 000 forint;
- banki befektetéseinek kiváltásából eredő bevétele 52 741 247 forint; míg
- az adóhatóság által, 1997-re és 1998. évre megállapított be nem vallott többletjövedelme 7 084 895 forint volt.

[11] Ebben az időszakban ALPERES ÉDESAPJA tagi kölcsönre és banki befektetésekre fordított kiadásai, 170 677 523 forint összegűek voltak, amelyekből

- a kft.-nek nyújtott tagi kölcsönök befizetésére 129 000 000 forintot;
- banki befektetésekre pedig 41 677 523 forintot fordított.

Emiatt ALPERES ÉDESAPJA bevételeinek és kiadásainak egyenlege 1997 augusztusa és 2011. július 18-a között 23 984 778 forint volt.

[12] A felperes és az élettársa között a szerzési arány 44-56% mértékű volt ALPERES ÉDESAPJA javára.

[13] Ahhoz ugyanakkor, hogy ALPERES ÉDESAPJA az 1998., az 1999. és a 2000. években nyújtott tagi kölcsönök befizetésére és az ekkor végzett banki befektetésekre fordított kiadásait fedezni tudja, az 1997 augusztusától 2000. december 31-ig szerzett jövedelmén felül legalább 35 722 725 forint értékű vagyonnal kellett rendelkeznie. Mivel pedig e vagyon a rendelkezésre állt adatok szerint nem 1997 augusztusa és 2000. december 31-e között keletkezett, ezért annak 1997 augusztusában, illetve az élettársi kapcsolat létesítésekor már ALPERES ÉDESAPJA rendelkezésére kellett állnia.

[14] Az élettársak pénzkezelési módja sajátosan alakult. ALPERES ÉDESAPJA jövedelme egy részét visszaforgatta a kft.-be, illetőleg megtakarította, a másik részét a felperessel közös, a mindennapi együttéléshez szükséges kiadásokra, továbbá a lakhatásukat biztosító ingatlan megszerzésére, felújítására fordította.

[15] A felperes és ALPERES ÉDESAPJA nem csupán a mindennapi életvitellel együtt járó kiadásokat fedezték közösen, jöllehet a közös gazdálkodásuktól a bt., majd a kft. gazdálkodása teljesen elkülönült. ALPERES ÉDESAPJA nem vonta be a felperest a céget érintő döntések meghozatalába, azt úgyis mint cégvezető, de úgyis mint „saját álma megvalósítását” maga irányította. A felperessel közös szerzési szándéka a közös életvitel minőségének javítása érdekében szerzett vagyontárgyakra terjedt ki, így a CÍM1 alatti ingatlan vételére, illetve a CÍM3 alatti ingatlan felújítására.

[16] ALPERES ÉDESAPJA 1997. szeptember 12-én 600 000 forintért vásárolta meg testvéreitől a CÍM3 alatti ingatlan 3/4 tulajdoni illetőségét, mely ingatlant az élettársi kapcsolat fennállása alatt, 2000-2002. között a felek felújítottak.

[17] ALPERES ÉDESAPJA 2002. február 25-én megvásárolta a ... hrsz. alatt felvett, 626 m² területű „beépítetlen terület” megnevezésű ingatlant, amely természetben CÍM4 alatt található. Az ingatlan vételára 1 200 000 forint volt, és az ALPERES ÉDESAPJA kizárólagos tulajdonát képezte. A vételárát a kft.-től ALPERES ÉDESAPJA-nak 2002. január 31-én visszafizetett tagi hitel fedezte.

[18] A felperes az élettársával közösen 1/2-1/2 tulajdoni arányban, az élettársi kapcsolat fennállása alatt 2008. november 3-án vásárolták meg a CÍM1 alatti ingatlant, és a felperes érdekeit figyelembe véve történt meg az ingatlan felújítása, két lakószobával történő bővítése, melyhez a FELPERES TESTVÉRE 7 000 000 forint kölcsönrel járult hozzá.

[19] ALPERES ÉDESAPJA a halálának időpontjában 2 682 412 forint banki megtakarítással rendelkezett és a kft. taggyűlésének 2009. április 28-i határozata folytán további 27 700 000 forint osztalék követelésére volt jogosult.

[20] KÖZJEGYZŐ a 2011. október 18-án keltezett, és ugyanekkor jogerős 31014/Ü/720/2011/9. számú hagyatékátadó végzésével ALPERES ÉDESAPJA törvényes örököseként alperes részére adta át a hagyatékban meglévő vagyontárgyakat.

[21] A felperes 2012. november 28-án terjesztette elő keresetlevelét a Miskolci Törvényszéken, és a pontosított keresetében kérte a bíróságot,

- állapítsa meg, hogy élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a kft. 15%-os mértékű üzletrészt, és kérte, azt a bíróság adja az alperes tulajdonába,
- állapítsa meg, hogy az élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a ... hrsz. alatt nyilvántartott, CÍM3 alatt található ingatlan 3/8 tulajdoni illetőségét, és kérte, hogy ezen ingatlan alperes tulajdonát képező 5/8 tulajdoni illetőségét, valamint
- a ... hrsz. alatt nyilvántartott, CÍM1 alatt található ingatlan alperes tulajdonát képező 1/2 tulajdoni illetőségét adja az ő tulajdonába,
- állapítsa meg, hogy élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a ... hrsz. alatt nyilvántartott, a CÍM4 alatti ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségét, és kérte, hogy azt adja az alperes tulajdonába,
- végül kötelezze az alperest 8 163 556 forint, és – ezen összegből 4 090 500 forint után, 2012. január 1-jétől a kifizetés napjáig járó, és „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 301. §-ának (1) bekezdésében írt mértékű – késedelmi kamata, továbbá perköltsége megfizetésére.

[22] A felperes az élettársi kapcsolat fennállása alatti szerzési arányt 50-50%-ban határozta meg.

[23] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta a jogalapot, az élettársi kapcsolat tényét.

[24] A Miskolci Törvényszék a 13.P.22.594/2012/81. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla a Pf.IV.20.453/2016/6. számú közbenső ítéletével – megváltoztatva az elsőfokú bíróság ítéletét – megállapította, hogy a felperes és ALPERES ÉDESAPJA 1997. szeptember 1-je és 2011. július 18-a között élettársak voltak, és a tárgyalásnak a követelés összegére történő folytatása végett az iratokat az elsőfokú bíróságnak megküldte azzal a megállapítással, hogy a felperes oldalán 635 000 forint perköltség és 2 500 000 forint feljegyzett fellebbezési illeték, alperes oldalán 635 000 forint perköltség merült fel.

[25] Az alperes a közbenső ítéletet követően úgy nyilatkozott, hogy a szerzési arányt javára kedvezőbben 90-10%-ban állapítsa meg a bíróság, ugyanakkor vitatta a vagyontárgyak közös vagyoni jellegét.

[26] Az elsőfokú bíróság a folytatódó eljárásban a felperes keresetét részben találta alaposnak, ítéletében kötelezte az alperest tőrje, hogy a CÍM1 alatti ingatlanban az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérően a felperes tulajdoni hányada 11/25, az alperes tulajdoni hányada 14/25 arányban kerüljön bejegyzésre, a jogcím érintetlenül hagyása mellett.

[27] A CÍM1 alatti ingatlanon fennálló közös tulajdont megszüntette és az alperes 14/25 tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adta élettársi közös vagyon megszüntetése jogcímén. Kötelezte a felperest, hogy 30 napon belül fizessen meg az alperes részére 4 385 972 forint értékkülönbséget élettársi közös vagyon megosztása jogcímén. Megkereste az ingatlanügyi hatóságot a felperes eltérő tulajdoni hányadának és a közös tulajdon megszüntetésének a bejegyzése végett. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 3 400 000 forint, az alperest pedig, hogy 600 000 forint eljárási illetéket fizessenek meg az államnak, továbbá a felperes az alperesnek 1 796 370 forint perköltséget.

[28] A szerzési arány körében – a későbbi fellebbezéssel érintett körben – ALPERES ÉDESAPJA részesedését annak figyelembevételével határozta meg, hogy a felperes a keresetlevelében, de a per során tett személyes nyilatkozatában is mindvégig azt állította, hogy ALPERES ÉDESAPJA-nak, a munkabérén kívül más jövedelme nem volt, fizetését minden hónapban hazaadta. IGAZSÁGÜGYI KÖNYVSZAKÉRTŐ aggálytalan szakvéleménye (a továbbiakban: könyvszakértői vélemény) részletezte, hogy ALPERES ÉDESAPJA-nak a bt., majd a kft.-ből származó munkabérén túl milyen összegben, milyen forrásból származott jövedelme.

[29] A tagi kölcsönök létének és visszafizetésének tényét egyrészt az adóhatóság ALPERES ÉDESAPJA adóvizsgálatának tárgyában hozott és a peres iratok között található határozata igazolta, amelyet ALPERES ÉDESAPJA fellebbezéssel nem támadott meg, azaz az abban foglaltakat nem tette vitássá.

[30] Másrészt azt az aggálymentes könyvszakértői vélemény is alátámasztotta, hogy ALPERES ÉDESAPJA valóban nyújtott és kapott vissza tagi kölcsönöket a periratok között fellelhető, be- és kifizetési pénztárbizonylatokban foglalt összegekben és időpontokban. Ezen tagi kölcsönökből eredő pénzmozgások és bizonylatok – az aggálymentes szakvélemény és TANÚ1 vallomása szerint is – valósak voltak, még akkor is, ha taggyűlési határozat e tagi kölcsönökről nem született. Azt, hogy ALPERES ÉDESAPJA e tagi kölcsönöket visszakarta, nem cáfolta a felperes azon tényállítása, amely szerint a kölcsönök fiktívek voltak. Nem

szolgált elegendő bizonyítékul az sem, hogy ALPERES ÉDESAPJA a perbeli időszakban 30 000 000 forint tagi kölcsönt engedett el, ez ugyanis az aggálymentes könyvszakértői vélemény szerint nem tekinthető kirívónak, így önmagában nem volt alkalmas a felperes tényállítása igazolására. A banki befektetésekből eredő bevételek összegét a banki bizonylatok igazolták, az adóhatóság által feltárt adózatlan jövedelem mértékét pedig a ALPERES ÉDESAPJA által fellebbezéssel nem támadott, azaz általa nem vitatott adóhatósági határozat támasztotta alá.

[31] A könyvszakértői vélemény kiegészítésének 16. oldalán részletezett táblázatból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a bevétel – kiadás egyenlege 23 984 778 forint volt, azonban 270 501 forintot az elsőfokú bíróság nem számolt el, mivel az volt a jogi álláspontja, hogy gépkocsihasználat költségterítése nem jövedelem.

[32] Mindezek alapján a felperes és ALPERES ÉDESAPJA jövedelmi adatait egymáshoz viszonyítva a felek közötti szerzési arányt ALPERES ÉDESAPJA javára állapította meg 44-56% mértékben a következő számítás szerint:

Felperes	18 786 046 forint	44%
ALPERES ÉDESAPJA	23 984 778 forint	56%
Összesen:	42 770 834 forint	100%.

[33] Az elsőfokú bíróság a közös szerzés vélelmének érvényesülése mellett vizsgálta ALPERES ÉDESAPJA közös szerzési szándékát a társaság, illetve a társasághoz kapcsolódóan az élettársi kapcsolat ideje alatt megszerzett vagyontárgyak vonatkozásában. Megállapítása szerint TANÚ2 tanúvallomásában megerősítette ALPERES ÉDESAPJA kizárólagos, önálló szerzési szándékát atekintetben, hogy ALPERES ÉDESAPJA a bt.-ből, majd a kft.-ből és egyéb forrásból származó vagyonával önállóan gazdálkodott, azt a saját vagyonaként kezelte, nem akart közösködni senkivel, a korábbi válását követően. Ezt erősítette meg TANÚ3 is tanúvallomásában. TANÚ2 vallomásából értékelte azt a nyilatkozatot is, amely szerint ALPERES ÉDESAPJA jövedelmének forrása a kft.-ből számla nélküli munkák ellenértékeként is keletkezett, mely munkák munkadíja nem a kft.-hez, hanem ALPERES ÉDESAPJA-hoz mint magánszemélyhez folyt be, függetlenül attól, hogy kik voltak a gazdasági társaság tagjai. Megállapította, hogy kölcsönadásból is származott ALPERES ÉDESAPJA jövedelme, a piaci kamatnál magasabb kamatra adott kölcsönt a megtakarításaiból. TANÚ4 is úgy nyilatkozott, hogy ALPERES ÉDESAPJA a társaság pénzét elkülönítetten kezelte az édesanyjával közös pénztől, abból nem segítette a közös gazdálkodást, de a FELPERES TESTVÉRE is a testvérével közös megtakarítás forrásául a felek bérjövedelmét jelölte meg.

[34] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ALPERES ÉDESAPJA elkülönítette a társaság gazdálkodásából származó bevételét, azt nem közös célokra fordította, nem vonta be a felperest e jövedelme felhasználását és befektetését célzó döntéseibe, így e döntéseket a felperes kizárásával ő maga hozta meg.

[35] A vagyonmérleg felállításánál a felperes kizárólagos vagyonaként vette figyelembe

- a CÍM2 alatti ingatlant,

ALPERES ÉDESAPJA kizárólagos vagyonaként

- a CÍM3 alatti ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségét,
- a CÍM4 alatti ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségét,
- a KFT. 90 000 000 forintos névértékű üzletrészt,
- pénzügyi megtakarításokként 2 682 412 forintot,
- nettó osztalékfizetés címén 27 270 000 forintot.

[36] Közös vagyonként vette figyelembe a CÍM1 alatti ingatlant 15 000 000 forintban a felperes oldalán, 213 700 forint munkabér címén kifizetett juttatást az alperes oldalán, így a közös vagyon összege 15 213 700 forint volt.

[37] A felperes testvére felé fennálló 7 000 000 forint közös adósság elszámolásával a szerzési arány szerint megosztva a tiszta közös vagyont, a felperes jutóját 3 614 028 forintban, ALPERES ÉDESAPJA jutóját 4 599 672 forintban állapította meg. Az elszámolás eredményeként – a közös adósság felperesnél történő elszámolásával – a felperest 4 385 972 forint megfizetésére kötelezte az alperes javára.

[38] Döntését a CÍM3 alatti ingatlan vonatkozásában arra alapította, hogy a felek közös megtakarítással az ingatlan vásárlásakor nem rendelkeztek, ugyanakkor ALPERES ÉDESAPJA-nak 20-30 000 000 forint közötti megtakarítása volt, aki TANÚ2-nak a magánvagyonát jelölte meg a megjelölt ingatlanügylet megkötésének forrásául.

[39] Bár az alperes elismerte, hogy a felperes és ALPERES ÉDESAPJA az élettársi kapcsolat időszaka alatt az ingatlant felújították, azonban a felperes nem igényelte külön a beruházás értékének elszámolását, ezért az elsőfokú bíróság azt nem számolhatta el.

[40] A CÍM4 alatti ingatlan alvagyoni jellegét az elsőfokú bíróság a könyvszakértői véleményre alapította, amely ALPERES ÉDESAPJA jövedelmeként tüntetett fel 2002. január 31-én 4 000 000 forint visszafizetett tagi hitelt, az ingatlan megvásárlása pedig 2002. február 25-én történt 1 200 000 forint vételárért. Megállapítása szerint az ingatlant ALPERES ÉDESAPJA a kizárólagos tulajdona fenntartásának szándékával, a kizárólagos tulajdonszerzési célzatú tagi hitel visszafizetéséből vásárolta, a felperes sem az ingatlan vásárlás időpontját, sem a vételárát még megközelítőleg sem tudta megjelölni.

[41] A kft. üzletrésze vonatkozásában is bizonyítottnak találta az elsőfokú bíróság ALPERES ÉDESAPJA önálló szerzési szándékát. 1997 decemberében KÜLTAG3 kültag vagyoni betétjének megvásárlásával összefüggésében ezt a megállapítását arra alapította, hogy a felperes és ALPERES ÉDESAPJA közös megtakarítással nem rendelkeztek, FELPERES TESTVÉRE arra vonatkozó vallomását pedig, hogy ez a felek első közös jelképes befizetése volt, cáfolja az a tény, hogy ALPERES ÉDESAPJA nem vonta be a felperest a gazdasági társaság cégügyeibe, gazdasági döntéssel nem bírt a felperes, a gazdálkodás menetére rálátással nem rendelkezett, ALPERES ÉDESAPJA nem kívánt közösködni senkivel, a céget kizárólagosan irányította. A vagyoni betét megszerzését megelőzően pedig 1 300 000 forintos összegű trezor értékjegyet váltott ki, több milliós

befektetésekben, tagi hitelekben, valamint készpénzben meglévő vagyona pedig kizártta teszi a közös vagyon szerzési szándékot.

[42] KÜLTAG2 8 600 000 forint névértékű üzletrészenek megvásárlása vonatkozásában pedig az volt az álláspontja, hogy ALPERES ÉDESAPJA 2005. november 29-én 2 000 000 forintot, 2005. december 21-én 490 000 forintot, 2006. január 31-én 3 000 000 forintot kapott vissza tagi hitel címén a cégtől, amely fedezte az üzletrész vásárlás 4 300 000 forintos vételárát. A felperes az eljárás során nem tudta levezetni, hogy az üzletrész vételárát a felek a közös pénzükből mikor „teremtették elő”, és nem igazolta, hogy ezeket a befektetéseket eredményező üzleti döntésekben bármilyen módon is részt vett volna.

[43] Az elsőfokú bíróság a pénzügyi megtakarításokkal összefüggésben megállapította, hogy a felperesnek pontos ismeretei nem voltak arról, hogy ALPERES ÉDESAPJA mikor, milyen összeget helyezett el pénzügyi intézetekben, azt mire használta fel, amely szintén igazolja a ALPERES ÉDESAPJA különvagyoni szerzését.

[44] Mivel az elsőfokú bíróság a kft.-ben ALPERES ÉDESAPJA üzletrészt kizárólagos vagyonának minősítette, így a kft.-ből származó osztalékkifizetés is kizárólagos vagyonának minősül.

[45] Az elsőfokú bíróság a peresztesség-pernyertesség arányának megfelelően kötelezte a felperest az alperes perköltségének a megfizetésére.

[46] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla a CÍM1 alatti ingatlan vonatkozásában a közös tulajdon megszüntetéséről az ingatlanra vonatkozó és bejegyzett 1/2 tulajdoni hányad figyelembevételével döntsön. Kötelezze az alperest annak túsására, hogy élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a CÍM3 alatti ingatlan 3/8 tulajdoni illetőségét, amelynek következtében az alperes tulajdoni hányada 5/8 illetőségre változik öröklés jogcímén. Szüntesse meg az ingatlanon fennálló közös tulajdont akként, hogy az alperes 5/8 tulajdoni illetőségét adja a tulajdonába élettársi közös vagyon megosztása címén és keresse meg az ingatlanügyi hatóságot ennek átvezetése és a tulajdonjoga bejegyzése érdekében.

[47] Kérte, állapítsa meg az ítéltábla, hogy élettársi közös vagyon jogcímén megilleti a kft. 15%-os üzletrészenek értékeként 15 000 000 forint, amelynek megfizetésére az alperes kötelezését kérte élettársi közös vagyon megosztása jogcímén.

[48] Állapítsa meg továbbá, hogy élettársi közös vagyon jogcímén megszerezte a CÍM4 alatti ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségét, amelynek következtében a közös tulajdont akként szüntesse meg, hogy adja az alperes tulajdonába az 1/2 tulajdoni illetőségét 750 000 forint megváltási ár fejében élettársi közös vagyon megosztása jogcímén, továbbá kötelezze az alperest, hogy fizessen meg részére 15 napon belül 4 090 500 forint osztalékból származó követelést és ennek 2012. január 1-jétől a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatát, valamint 1 538 056 forint megtakarításokból és munkabérből álló összeget élettársi közös vagyon megosztása jogcímén.

[49] Mellőzni kérte az értékkülönbség megfizetésére való kötelezését és az elszámolás eredményeként az alperes által számára fizetendő értékkiegymenlítést 11 753 556 forintban

kérte megállapítani. Kérte továbbá a pervesztesség-pernyertesség arányában a perköltségviselésről történő rendelkezést.

[50] A fellebbezésében sérelmezte az elsőfokú bíróságnak ALPERES ÉDESAPJA jövedelmére és az önálló szerzési szándékára vonatkozó megállapításait.

[51] A 116 550 000 forint tagi kölcsön bevétel vonatkozásában továbbra is az volt az álláspontja, hogy a könyvszakértői vélemény pénzforgalmi szemléletű megállapítása alkalmatlan arra, hogy kimutassa mennyi pénz kellett abszolút értelemben az adott forgalom megvalósításához, ezt ugyanis kizárólag cash-flow szemléletű táblázattal lehetne kimutatni. Senki nem bizonyította, hogy a kifizetés nem az időközben kifizetett összegekből történt, ezért a könyvszakértői vélemény sem a tagi kölcsönök befizetéséhez, sem azok visszafizetéséhez szükséges pénzeszközök megállapítására nem alkalmas.

[52] Álláspontja az volt, hogy több tanúvallomás is alátámasztotta a tagi kölcsönök fiktív voltát. FELPERES TESTVÉRE igazolta, hogy azok csupán „könyvelés technikai tételek voltak”, azért, hogy a házi pénztárt és az abban könyvelt kiadásokat aktuális likviditási probléma esetén egyensúlyba hozzák. A tagi kölcsönök virtuális voltát támasztja alá az is, hogy 2007-től ezt a gyakorlatot kifuttatták, míg a tagi kölcsönök befizetésének gyakorisága is a házi pénztár egyensúlyának helyreállítására utal, a kölcsönszerződésekről szerződés pedig nem volt és hiányzott a taggyűlés jóváhagyása is.

[53] Kifogásolta az adóhatóság által megállapított és szankcionált 7 084 895 forint meglétét is, továbbá a ALPERES ÉDESAPJA uzsora kölcsönzésére és számla nélküli tevékenységére vonatkozó megállapításokat. Mindezekből pedig álláspontja szerint az következik, hogy ALPERES ÉDESAPJA valós jövedelmének a feltárása nem volt lehetséges a perben, ezért kifizetetlen alkalmazandó a régi Ptk. 578/G. §-ának második mondata szerinti kiegészítő szabály, ha ugyanis a közreműködés aránya nem állapítható meg, azt azonos mértékűnek kell tekinteni.

[54] ALPERES ÉDESAPJA külön gazdálkodása vonatkozásában vitatta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy ALPERES ÉDESAPJA csak a közös életvitel minőségének javítása érdekében szerzett vagyontárgyakat illetően gazdálkodott vele közösen, és közös gazdálkodásuk nem terjedt ki a kft.-re, az együttélés alatt megvolt megtakarításokra.

[55] Határozottan állította, hogy ALPERES ÉDESAPJA semmiféle elkülönült gazdálkodást nem folytatott, jóllehet az természetes, hogy ő irányította a kft.-t, melynek gazdálkodása az ő közös gazdálkodásuktól elkülönített volt. Sérelmezte, hogy a bíróság elvárja tőle, hogy gazdálkodási kérdésekben részt vegyen a döntéshozatalban, holott a gazdasági társaságnak nem volt bejegyzett tagja és nem is ért annak tevékenységéhez. Attól azonban, hogy nem vett részt a társaság irányításában, döntéseiben, ügyeinek intézésében, még nem jelenti azt, hogy ne lett volna életük szerves része a cég. A társaság elkülönült gazdálkodásából azonban még nem következik az elkülönülési szándék.

[56] Álláspontja szerint az alperes a különvagyoni szerzést az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem bizonyította. Sérelmezte TANÚ2 tanúvallomásnak az értékelését, a tanú álláspontja szerint ugyanis nem ALPERES ÉDESAPJA saját különvagyoni célkitűzéseiről nyilatkozott, hanem arról, hogy nem is gazdálkodtak közösen.

[57] Sérelmezte fia, TANÚ4 tanúvallomásának az értékelését is, aki csupán azt igazolta, hogy ALPERES ÉDESAPJA a cég jövedelmét különítette el a saját gazdálkodásuktól, saját vagyonuktól. Az pedig, hogy a társaság visszaforgatta az árbevételét, amellyel emelte a cég

értékét és az eredménytartalék terhére emelték a törzstőkét, nem a tagok adózott privát jövedelme befizetéseként keletkezett, mivel ALPERES ÉDESAPJA nem vett ki osztalékot, így az eredménytartalékból privát tulajdonába nem került a törzstőkeemelés alapját képező különvagyoni érték. Élettársának pedig a társasági ügyeket érintő bizalma nemcsak felé, hanem testvére felé is fennállt, aki igazolta, hogy az első 10 000 forintos befizetés közös befektetésnek minősült. Mindezekből pedig az következik, hogy az alperesnek nem sikerült bizonyítania a törvényi vélelemmel és a valósággal szemben, hogy ALPERES ÉDESAPJA bármilyen jövedelmével a kft.-vel, tőle elkülönült gazdálkodást folytatott volna.

[58] Álláspontja szerint nem méltányos, hogy az elsőfokú bíróság a hozzáértése és képzettsége hiányából eredő helyzetét a terhére értékelt. Mind a bt.-be befizetett 10 000 forint, mind a CÍM4 ingatlan vonatkozásában a bíróság bizonyíték nélkül állapította meg ALPERES ÉDESAPJA különvagyoni szerzését.

[59] A fellebbezési értéket 31 013 556 forintban jelölte meg.

[60] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[61] Álláspontja szerint a felperes pertaktikája a szerzési arány kisegítő szabály szerinti megállapítására irányult, az azonban nem járt sikerrel. A tagi kölcsönökkel összefüggésben hangsúlyozta FELPERES TESTVÉRE-nek, a felperes testvérenek érdekeltségét, mellyel szemben álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen – a társaság pénztárát 1996-tól 2007-ig kezelő – TANÚ1 tanúvallomására és a könyvszakértői véleményben foglaltakra alapította döntését. A könyvszakértő a szakvéleményében, de személyes meghallgatásai alkalmával is megerősítette azt a tényt, hogy ALPERES ÉDESAPJA befizetései valósak voltak és annak megadta a gazdasági és pénzügyi indokait is. TANÚ1 mellett, TANÚ5 is nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy ALPERES ÉDESAPJA az iroda emeletén található pánccs szekrényben tartotta készpénzét és ha a társaságnak likviditási gondjai akadtak, azt az emeleti pánccs szekrényben őrzött összegből oldotta meg.

[62] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást ALPERES ÉDESAPJA elkülönült vagyonkezelési szándékáról és értékelte bizonyítottan a kizárólagos tulajdonjoga fenntartásával történő tulajdonszerzést és az alperesi bizonyítás alapján a megszerzett vagyonelemek forrását. ALPERES ÉDESAPJA jövedelmét az adóhatóság vizsgálata során hozott határozat meg is állapította, míg az elkülönült vagyonkezelést maga a Kúria is kimondta ítéletében, amelyek közokiratnak minősülnek.

[63] A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére tett nyilatkozatában cáfolta, hogy pertaktikája arra irányult, hogy bizonytalanságot keltsen a szerzési arány megállapítása körében. Kiegészítette és nyomatékosította a fellebbezésében tett hivatkozásait ALPERES ÉDESAPJA jövedelme és vagyonszerzése vonatkozásában.

[64] Az ítéltáblának – a jelen eljárásban az ügy indulására tekintettel még alkalmazandó – „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéltábla az 1952. évi Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján – utalva az 1952. évi Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjára – a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[65] A felperes fellebbezése részben, a következők szerint megalapozott:

[66] Az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben állapította meg helyesen, ezért a felperes alappal sérelmezte az elsőfokú bíróság egyes ténymegállapításait és az abból levont jogi következtetéseit.

[67] Tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezése a szerzési arányt és az egyes vagyontárgyak alvagyoni jellegét is érintette, ezért az ítéltábla a tényállással összefüggő álláspontját a szerzési arány, ALPERES ÉDESAPJA szerzési szándéka és a konkrét vagyontárgyak körében fejtette ki.

I. Szerzési arány

[68] Az elsőfokú bíróság először helyesen a felperes és ALPERES ÉDESAPJA szerzési arányát vizsgálta, amelynek megállapításakor figyelemmel volt az általa is hivatkozott bírósági gyakorlatra, és az együttélés teljes időszakára vizsgálta a felek vagyoni hozzájárulását, jövedelmét, a közös életvitel biztosításához szükséges munkákban való közreműködést.

[69] A felperes a keresetében 50-50%-ban kérte a szerzési arány megállapítását, de nem a régi Ptk. 578/G. §-ának (1) bekezdése szerinti kisegítő szabály, a közreműködés azonos mértékének megállapítása alapján, hanem arra hivatkozással, hogy ALPERES ÉDESAPJA-val azonos jövedelemmel rendelkeztek. Az elsőfokú bíróság a felperes jövedelmét – nem vitatottan – 18 786 046 forintban, ALPERES ÉDESAPJA jövedelmét pedig 23 984 778 forintban állapította meg. Utóbbit vitatta a felperes a fellebbezésében és azt állította, hogy ténylegesen nem állapítható meg ALPERES ÉDESAPJA jövedelme, ezért a kisegítő szabály alapján kérte a szerzés egyenlő arányú megállapítását.

[70] Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le ALPERES ÉDESAPJA jövedelmének megállapítása érdekében. Döntését túlnyomórészt az igazságügyi könyvszakértő véleményeire alapította, az általa megjelölt (79. sorszámu könyvszakértői vélemény kiegészítés 16. oldal táblázata) jövedelmet csupán a gépjármű használat miatti költségtérítéssel csökkentette.

[71] A könyvszakértő mind a tagi kölcsönök, mind a befektetések körében pénzforgalmi szemléletű elszámolást követett és tényleges jövedelemként csak a bevétel és a kiadás közötti különbözetet munkálta ki. Emiatt teljességgel alaptalan volt a felperesnek az a hivatkozása, amely a cash-flow szemléletű elszámolást hiányolta. Nem annak volt ugyanis a szerzési arány körében jelentősége, hogy ALPERES ÉDESAPJA a visszafizetett tagi kölcsönből újabb és újabb befizetést eszközölt-e, hanem annak, hogy a tagi kölcsön be- és kifizetéséből származott-e olyan jövedelme vagy kiadása, amelyet a szerzési arány körében értékelni kell.

[72] Mivel pedig ténylegesen a tagi kölcsön nyújtásából semmilyen többlet jövedelmet nem számolt el az elsőfokú bíróság, így nem bír jelentőséggel az sem, hogy a tagi kölcsön nyújtása „könyveléstechnikai manőver” volt-e, vagy sem, ezért az ítéltábla a felperesnek az ekörben előterjesztett fellebbezési érvelésének helytállóságát nem vizsgálta, jóllehet ebben a tekintetben elfogadta a könyvszakértő megállapítását, a szakvéleményt aggálytalannak találta.

[73] Észlelte azonban az ítéltábla, hogy bár a közbenső ítéletében kifejezetten felhívta a figyelmet arra, hogy a szerzési arány megállapítása során figyelmet kell fordítani a kétszeres elszámolás tilalmára, az elsőfokú bíróság azonban ennek nem tulajdonított jelentőséget. Az életközösség időtartama alatt szerzett egyes vagyontárgyak körében megállapította ALPERES ÉDESAPJA kizárólagos szerzési szándékát, megállapította azt is, hogy a vagyontárgyak szerzésének forrása ALPERES ÉDESAPJA tagi kölcsönének visszafizetéséből, illetve banki befektetési jövedelméből történt, azonban ezekkel az összegekkel a szerzési aránynál figyelembe vett jövedelmet nem csökkentette.

[74] Az ítéltábla későbbi döntésével érintett körben ilyen „kiadás” a CÍM3 alatti ingatlan 600 000 forintos vételára, és a kft. üzletrészesének megszerzéséhez felhasznált 4 310 000 forint. Emiatt ALPERES ÉDESAPJA jövedelme helyesen az elsőfokú bíróság – alperes által nem vitatott – számítási metodikáját követve a következők szerint alakul:

Alperes jövedelme	23 984 778 forint
-------------------	-------------------

Alperes kizárólagos vagyonszerzésére fordított összeg	4 910 000 forint
---	------------------

Alperes szerzési arány megállapítása körében figyelembe vehető jövedelme 19 074 778 forint

[75] Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes jövedelme az élettársi kapcsolat időtartama alatt 18 786 046 forint, ALPERES ÉDESAPJA jövedelme 19 074 778 forint volt, ezért az ítéltábla a felperes fellebbezési kérelmével egyezően – de eltérő indokok alapján – a szerzési arányt a rendelkezésre állt bizonyítékok alapján 50-50%-ban határozta meg.

II. ALPERES ÉDESAPJA önálló szerzési szándéka

[76] A Debreceni Ítéltábla a Pf.IV.20.453/2016/6. számú közbenső ítéletével állapította meg, hogy a felperes és az alperes jogelődje, ALPERES ÉDESAPJA 1997. szeptember 1-jétől 2011. július 18-ig élettársak voltak, amely közbenső ítéletet a Kúria a Pfv.II.20.173/2017/5. számú közbenső ítéletével is hatályában fenntartott.

[77] A jogalap tekintetében a peres felek között a jogvita az élettársi kapcsolat törvényi feltételét képező gazdasági közösség fennállásában, illetve annak hiányában nyilvánult meg.

[78] Az ítéltábla a gazdasági közösség fennálltának megléte szempontjából kifejezetten jelentőséget tulajdonított a felek életformájának és annak a felperes által hivatkozott, a tanúk által is bizonyított ténynek, hogy ALPERES ÉDESAPJA a kft. sikeres gazdálkodása ellenére is szerény, visszafogott életvitelt folytatott a felperessel együtt. Bár ALPERES ÉDESAPJA a társaság gazdálkodásába a felperest nem vonta be, azonban a gazdasági döntései és céljai közösséget alátámasztotta, hogy a felperestől függetlenül saját életvitelt szolgáló vagyontárgyakat a rendelkezésre álló adatok szerint nem szerzett. A felperessel együtt közösen vásárolták meg a CÍM3 alatti, a ALPERES ÉDESAPJA tulajdonát képező ingatlannal szomszédos ingatlant és az alperes által is elismerten a felperes érdekeit figyelembe véve történt meg az ingatlan felújítása, két lakószobával történő bővítése. Mindez pedig igazolta, hogy a felperes és ALPERES ÉDESAPJA nem csupán a mindennapi élettel együtt járó kiadásokat fedezték közösen, jóllehet közös gazdálkodásuktól a társaság gazdálkodása teljesen elkülönült. Az azonban, hogy ALPERES ÉDESAPJA nem vonta be a

felperest a céget érintő döntések meghozatalába, a társaságot úgyis mint cégvezető, de úgyis mint „saját álma megvalósítását” maga irányította, az így szerzett jövedelmet pedig a társaságba visszaforgatta, nem zárta ki a gazdasági közösség fennállásának megállapítását. Nem támasztható ugyanis olyan többletfeltétel a felperessel szemben, amely a gazdasági közösség fennálltának feltételeként megkívánja a társasággal kapcsolatos döntésekben való közreműködését. Más kérdés, hogy bár az élettársi kapcsolat fennállása alatt keletkezett vagyonszaporulat tekintetében a közös szerzés vélelme érvényesül, ALPERES ÉDESAPJA közös szerzési szándéka kiterjedt-e és ha igen, mennyiben a társaság által, illetve az általa a társasághoz kapcsolódóan az élettársi kapcsolat ideje alatt megszerzett vagyontárgyakra. Etekintetben azonban a bizonyítási teher a vélelemmel szemben az alperest terheli (Debreceni Ítéltábla Pf.IV.20.453/2016/6. 10-11. oldal).

[79] Az elsőfokú bíróság az ítéltábla ezen megállapításával egyezően, helytállóan vizsgálta ALPERES ÉDESAPJA önálló szerzési szándékának meglétét, helyesen hivatkozott az annak megállapítása körében irányadó vélelemre és vonta értékelése körébe a Kúriának a felülvizsgálat során tett ténymegállapításait (Kúria Pfv.II.20.173/2017/5.).

[80] Széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően, különösen TANÚ2, TANÚ4 és FELPERES TESTVÉRE tanúk vallomásának értékelésével az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a társaság gazdálkodásának és az abból származó, a társaságból osztalék formájában ki nem vett jövedelem elkülönített kezelését.

[81] ALPERES ÉDESAPJA szándéka nem csupán a család gazdálkodásától, a társaság mint elkülönült jogi személyként működő kft. elkülönített gazdálkodására terjedt ki. A társaság elkülönítése nem csupán pénzkezelési kérdés volt. Az élettársak szerény életvitele, az ingatlan felújításához felvett kölcsön ténye okszerűen csak azzal indokolható, hogy ALPERES ÉDESAPJA szándéka nem terjedt ki arra, hogy a társaság vagyonát, vagy annak akárcsak egy részét a felek a közös vagyon részévé tegyék.

[82] Az ítéltábla és a Kúria is kifejtette, semmilyen jelentősége nincs annak, hogy a felperes a gazdasági társaság döntéshozatalában nem vett részt, hogy értett-e a társaság tevékenységéhez avagy sem, mivel vele szemben ilyen többletkövetelmény sem az életközösség törvényi feltételét képező gazdasági közösség megléte, sem a szerzési szándék vizsgálata körében nem támasztható és illet maga az elsőfokú bíróság sem támasztott.

[83] Az pedig, hogy ALPERES ÉDESAPJA tájékoztatta a felperest a társaság szerződéseiről, munkájáról, az élettársi kapcsolat fennállását alátámasztó körülmény, de önmagában az önálló szerzési szándékot nem cáfolja.

[84] ALPERES ÉDESAPJA önálló szerzési szándékát támasztja alá ugyanakkor a tanúk által hivatkozott sporttámogatások megléte is, a társaság jövedelmét ugyanis ALPERES ÉDESAPJA nem osztalékként vagy munkabér jövedelemként felvéve a közös vagyonukat gyarapította, kiváltva például a magánkölcsön tartozásukat, hanem sportcsapatok támogatására költötte.

[85] Mindez pedig alátámasztja a társaság gazdálkodásával összefüggésben ALPERES ÉDESAPJA önálló vagyonszerzési szándékát.

[86] Az ítéltábla ugyanakkor a 2 682 412 forint pénzügyi megtakarítás és a CÍM4 alatti ingatlan tekintetében az önálló szerzési szándék fennállását nem találta a vélelemmel szemben bizonyítotttnak, ezért ezen vagyontárgyakat közös vagyonként számolta el.

[87] Az elsőfokú bíróság ALPERES ÉDESAPJA szerzési arányt megalapozó jövedelme körében vette figyelembe a könyvszakértő hivatkozott táblázatában szereplő tagi hitel visszafizetés összegét, így nem indokolt annak különvagyonként történő elszámolása, annál is

inkább, mivel az alperes a CÍM4 alatti ingatlan vonatkozásában a vélelem megdöntését megalapozó tényállítást nem tett, önmagában pedig az a tény, hogy a felperes nem tudta pontosan megjelölni az ingatlanszerzés körülményeit, a közös szerzést nem cáfolja.

[88] Az ítéltábla ezért megállapította az ingatlan közös tulajdoni jellegét, a közös tulajdon megszűntetéséről pedig a felek egyező nyilatkozata alapján döntött.

[89] Az ítéltábla megállapítása szerint ugyancsak nem vonható azonos megítélés alá a társaság vagyonával, jövedelmével ALPERES ÉDESAPJA mint magánszemély folyószámláján, lakossági takarékszámláján, illetve értékpapír számlán kezelt összeg.

[90] Ezen összegek vonatkozásában az önálló szerzési szándék kifejezetten nem igazolható. A pénzüsszegek megléte független a társaság vagyonától, a társaságban kezelt pénzüsszegetől, amelyeknek közös vagyoni jellegét nem cáfolja, hogy a feleknek kölcsöntartozása volt, de még az sem, hogy a pontos összegéről a felperesnek nem volt tudomása. Így a vélelem megdöntése e tekintetben nem vezetett eredményre.

[91] Az ítéltábla nem találta alaposnak, viszont a felperes fellebbezését, a CÍM3 alatti ingatlan tekintetében. ALPERES ÉDESAPJA az élettársi kapcsolat létesítését követő néhány napon belül, 1997. szeptember 12-én vásárolta meg testvérei örökrészét, a CÍM3 alatti ingatlan 3/4 tulajdoni illetőségét.

[92] A szerződés szerinti megváltási árat az okirati tanúk jelenlétében fizette ki. TANÚ2, valamint az eljárásba bevont könyvszakértő igazolta, hogy ALPERES ÉDESAPJA megfelelő vagyonnal rendelkezett az ingatlanilletőség megvásárlásához, ezért életszerűtlen, hogy néhány napos élettársi kapcsolatban ALPERES ÉDESAPJA ilyen körülmények között a felperes testvérétől vegyen fel kölcsönt és abból fizesse ki a testvéreit.

[93] A közös szerzési szándékot cáfolja az is, hogy néhány napos kapcsolat ismeretében a családi örökség megváltása során még élettársak sem szokták közös vagyonba utalni „örökségüket”, különösen annak ismeretében, hogy az ingatlanban az alperes édesanyja is bennlakott.

[94] Az ingatlan különvagyoni pénzből történő megvásárlását pedig bizonyította az is, hogy a felperes és testvére egymástól eltérő nyilatkozatot, illetve vallomást tett. Mivel pedig a felperes a későbbi közös vagyoni beruházás elszámolása iránti igényt nem támasztott, így az elsőfokú bíróság a különvagyoni jelleget helyesen állapította meg.

[95] Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesnek a kft. 30%-os mértékű üzletrészével összefüggésben előterjesztett fellebbezési érveit sem.

[96] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a bt. vagyoni betétjével összefüggésben hozott döntésével, azonban annak indokait annyiban módosítja, hogy nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az élettársak 1997 decemberében rendelkezhetek-e 10 000 forint vételárral. Akkor, amikor ismert, hogy ALPERES ÉDESAPJA 1 300 000 forintos trezor értékjegyet váltott a vagyoni betét megszerzését megelőző 7 nappal, indokolatlan az élettársak és a felperes gyermekei létfenntartásának veszélyeztetettségét vizsgálni. Ezzel szemben az ítéltábla annak tulajdonított jelentőségét – függetlenül attól, hogy a felek vagy ALPERES ÉDESAPJA rendelkezett-e 10 000 forinttal –, hogy mi volt ALPERES ÉDESAPJA szerzési szándéka. Az e körben kifejtettek szerint ALPERES ÉDESAPJA szerzési akarata a társaság sajátjaként történő kezelésében nyilvánult meg, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett.

[97] Helytállónak találta az ítéltábla az elsőfokú bíróság KÜLTAG2 üzletrészének megvásárlásával összefüggésben kifejtett indokait is, azonban a szerzési arány körében

kiküszöbölte a kettős elszámolásból eredő pontatlanságot, mivel mind a társasági részesedések megszerzését, mind pedig a CÍM3 alatti ingatlan megváltási árát az elsőfokú bíróság kétszer értékelte.

[98] Jóllehet az elsőfokú bíróság döntésének indokolása mindkét vagyontárgy esetében a különvagyoni pénzeszközből történő szerzést részletezte, számítási metodikája azonban a szerzési arány körében ettől eltérő volt, a könyvszakértő szakvéleményéhez igazodott, ezért tekintettel arra, hogy a számítási metodikát a felek nem sérelmezték, az ítéltábla azt nem korrigálta / nem korrigálhatta.

[99] A megváltozott szerzési arány figyelembevételével a CÍM4 alatti ingatlan és a pénzügyi megtakarítások közös vagyoni elszámolásával az ítéltábla a vagyonmérleget a következők szerint állította fel:

III. Vagyonmérleg

[100] I/A. Felperes kizárólagos vagyona

CÍM2 alatti ingatlan

[101] 1/B. ALPERES ÉDESAPJA kizárólagos vagyona

1. ... 900 hrsz. alatt nyilvántartott, CÍM3 alatti ingatlan 1/1 tulajdoni illetősége.
2. –
3. KFT. 90 000 000 forint névértékű üzletrésze.
4. –
5. Osztalékkifizetés, nettó 27 270 000 forint.

[102] II. Közös vagyon

	Felperes	Alperes
1. ... hrsz. alatt nyilvántartott CÍM1 alatti ingatlan	15 000 000 forint	
2. Munkabér		213 700 forint
3. ... hrsz. alatt nyilvántartott CÍM4 1/1 tulajdoni illetősége		1 500 000 forint
4. Pénzügyi megtakarítások		2 682 412 forint
Összesen:	15 000 000 forint	4 396 112 forint
Mindösszesen:	19 396 112 forint	

[103] III. Közös adósság

FELPERES TESTVÉRE részére (felperes vállalja át) 7 000 000 forint

[104] IV. Külön adósság

Nincs.

[105] **V. Követelés**

Nincs

[106] **VI. Összes bruttó közös vagyon**

Felperesnél	15 000 0000 forint
Alperesnél	4 396 112 forint
Összesen:	19 396 112 forint

[107] **VII. Tiszta közös vagyon**

Az összes bruttó közös vagyon:	19 396 112 forint
ez téríti:	
<u>közös adósságot:</u>	<u>- 7 000 000 forint</u>
Tiszta nettó közös vagyon:	12 396 112 forint

[108] **VIII. Az egy főre eső jutó**

Felperes:	50%	6 198 056 forint
Alperes:	50%	6 198 056 forint

[109] **IX. Elszámolás**

a) felperesnek jár

jutója:	6 198 056 forint
<u>átvállalt közös adósság:</u>	<u>7 000 000 forint</u>
összesen:	13 198 056 forint
nála:	15 000 000 forint
különbség:	1 801 944 forint

b) alperesnek jár

jutója:	6 198 056 forint
nála:	4 396 112 forint
különbség:	1 801 944 forint.

[110] Az elszámolás eredményeként a felperesnél ugyanolyan összeggel van több, mint amilyen összeggel az alperesnél kevesebb.

[111] Az ítéltábla a CÍM1 alatti ingatlan vonatkozásában a felperes fellebbezését alaposnak találta. A vagyonszármazékos részek egyenlő arányú tulajdonként állította be, ezáltal a felek egyenlő arányban viselik az ingatlant terhelő, FELPERES TESTVÉRE felé fennálló tartozást is, melyet az ítéltábla a felperes általi megváltás során elszámolt.

[112] Az ítéltábla a felállított vagyonmérleg alapján az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, mellőzte a CÍM1 alatti ingatlan vonatkozásában az eltérően megállapított szerzési arányból eredő bejegyzési kötelezettségeket, a felperes által az alperesnek fizetendő értékkülönböt összegét 1 801 944 forintra leszállította. Mivel a CÍM4 alatti ingatlan az alperes nevén nyilvántartott és az ingatlan közös tulajdonának megszüntetésére a felperes tulajdoni hányadának alperes által történő megváltásával került sor, így a tulajdonszerzés és a közös tulajdon megszüntetésének feltüntetésére az ingatlanügyi hatóságot nem kellett megkeresnie.

[113] A felperes fellebbezése kisebb mértékben eredményre vezetett, ezért az ítéltábla a megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányoknak megfelelően módosította a perköltségviselésére vonatkozó rendelkezéseit az elsőfokú ítéletnek.

[114] Ennek keretében megállapította, hogy a felperes keresete 19%-ban vezetett eredményre (6 198 056 / 32 163 556 forint).

[115] Az alperesre kedvezőbb 19-81%-os pernyertességi-pervesztességi aránynak megfelelően változtatta meg az 1 500 000 forint kereseti, illetve a 2 500 000 forint fellebbezési illeték megtérítésére vonatkozó rendelkezéseket, amelynek következtében a felperes által az államnak fizetendő eljárási illeték összegét leszállította, az alperesét felemelte.

[116] Ugyancsak a megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányok miatt módosította az ítéltábla a felperes részéről az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét. Ennek során figyelembe vette, hogy az elsőfokú eljárásban az ügyvédi képviselettel felmerült 1 479 430 forint 19%-ára tarthat igényt a felperes, azaz 281 092 forintra, míg az alperes 1 198 338 forintra. A Debreceni Ítéltábla közbenső ítéletével mindkét fél számára megállapított 635 000 forint ügyvédi munkadíjból a felperest 120 650 forint, míg az alperest 514 305 forint illeti meg.

[117] A felek által előlegezett szakértői költség összesen 915 745 forint volt, amelyből a felperes előlegezett 472 615 forintot, míg az alperes 443 130 forintot, így a pervesztesség-pernyertesség arányának megfelelően a felperes tartozik még az alperesnek fizetni 269 138 forintot. Az alperesnek járó összesen 1 981 826 forintot csökkenteni kellett a felperesnek járó 401 742 forinttal, így alakult ki az elsőfokú perköltség 1 580 084 forint összege, amelyre az ítéltábla a felperes részéről fizetendő perköltség összegét leszállította.

[118] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú eljárásban a felperes 20%-ban lett pernyertes, míg az alperes 80%-ban, ezért a felperes által megjelölt 31 013 556 forint vitatott fellebbezési érték alapján számított bruttó 717 808 forint, ügyvédi képviselettel felmerült másodfokú perköltségből a tiszta pernyertességre számított 430 685 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a fellebbezési eljárásban túlnyomórészt pervesztes felperest az alperes javára.

Debrecen, 2021. december 17.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró